

μένη, μεγάλου έρειπίου σωρός, μεγαλοπρεπής όρως, έκ του πελέκεως και του χρόνου καταφθαρεΐσα, παράδεισος ευμαρείας και δόξης, έρημωθείς, λειμών χλοάζων και πλήρης ζωής, ήδη δέ κατάξηρος και χιονοσκεπής. Νιόβη άπολιθωθεισα, περικαλλέστατον βασίλειον μέγαρον άποτεφρωθέν, γλαυκών και νυκτερίδων ήδη ένδιαίτημα, σύντριμμα άριστουργήματος του Πολυκλείτου, ρυτίδες πλέον και όστα, σκιά μονονουχι και φάσμα ζωής, άπομαρανθείσης, ή πεπτωκυΐα οϊκτρως μεγαλειότης, ή ήρωΐς και μάρτυς τόσων ιστορικων δραμάτων, ή επιφανής και σεπτή δέσποινα πρόκειται νυν μέγιστον μελέτημα εις τους φιλοσόφους τής ματαιότητος των ανθρωπινων και πλουσία έμπνευσις και πρότυπον δια τον καλλιτέχνην και τον ποιητήν. Διατηρεΐ δέ ακόμη τὸ άποσβεσθέν, μάγον άλλοτε, βλέμμα και την πνοήν εις τ' άπομαρανθέντα χείλη, οϊον μαρτυροΐσα, πως παρέρχονται εις τον κόσμον τουτον τὸ κάλλος, τὸ μεγαλειον, ή δόξα και ή λαμπροτάτη ευτυχία.

[Άργος, Αύγουστος 1892.]

ΔΗΜ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Άν κατακτήσης τον έχθρον σου δια τής ρώμης θα έπαυξήσης τὸ μΐσος του, αν τον κατακτήσης δια τής αγάπης τὸ μΐσος του ήμπορεΐ να μεταβληθῆ εις άφροσύωσιν.

*

Ό,τι καλεΐται σταθερότης εις βασιλεία, καλεΐται πείσμα εις όνον.

*

Ό γάμος μετα καλής γυναικός εΐνε λιμήν εν τῇ τρικυμΐα. Άλλ' ό γάμος μετα κακής γυναικός εΐνε τρικυμΐα εν τῷ λιμένι.